

V Gornji Radgoni se narodne veselice prirejajo v gostilni »pri angelju«; pričakoval bi torej človek da dobi tam kak slovenski list, a temu ni tako! »Tagespösta« leži na mizi; če pa vpraša gost krčmarja, zakaj nima tudi slovenskega lista, odgovori mu krčmar precej osorno, da ga ni treba! Gospodje gornjeradgonski, pokažite mu, da mu jih je treba, ako hoče, da Vi zahajate še nadalje k njemu kot gosi.

Iz Ljutomera pridemo v par urah v Središče, lep, naroden trg, ki pa nima razven precej oddaljene restavracije na kolodvoru nobene narodne gostilne, kjer bi tujca primerno pogostili! Iti mora rad ali nerad s tržani vred k jedinemu Nemcu središkemu, ki je vsled te svoje neobходимosti sila ošaben mož, k Wenigerholzu. Eden Nемеc požira premoženje stoterih Slovencev, ali ni to sramota za narodne Središčane?

Iz Svičine. Pri nas je bila pred kratkim seja krajnega šolskega sveta. Mej drugim se je posebno razpravljalo, kako bi šolski otroci slovesno proslavili petdesetletnico našega presv. vladarja. Ob tej priliki je predlagal g. nadučitelj, da bi se pele nemške pesni, češ, ker se v tretjem razredu otroci ne učijo prav nič slovenski peti. Žalostno, pa resnica je, da se na svičinski šoli slovenščini skoraj slabše godi, kakor pastorki pod kruto mačeho. Pa zakaj? Pri zidanji svoje šole so se Svičinčani vrgli nemškemu šulferajnu pod pete in nikakor jim noče priti na misel, da bi rešili sebe in svoje slovenske otroke tega suženstva. Gosp. nadučitelju po robu se je postavil g. župnik, rekoč, da bi bila velika krivica, ako bi se pri slavnosti na slovenščino pozabilo, ko vendar v vseh treh razredih ne najdemo nobenega otroka, ki bi bil popolnoma nemškega pokolenja. In res bili so slavni očetje tako milostni, da so vrgli slovenskim otrokom nekaj drobtinic od bogato obložene mize, sklenivši, naj se »nekaj« pesmi poje tudi v materinem jeziku otrok. Za to dobroto so pa stresli svojo jezo na g. župnika v grdem dopisu, objavljenem v Mariboržanki od dne 18. avg., kjer ga dolžijo slov. fanatizma. Se Vam meša po glavi, káli, da imenujete to fanatizem, ako se mirno in stvarno poteguje rodom in čutom Slovenec na slovenski zemlji za pravice svojega tlačenege naroda?! Kar se pa tiče »duha in pravil reda sv. Benedikta«, izvolite se prej o tem poučiti, potem boste tudi Vi postali bolj »praktični« ter se ne boste več smešili pred pametnimi ljudmi s pisarjenjem takih nerodnostij po listih.

Razne stvari.

Domače.

(Voliski shod) skliče državni in deželni poslanec g. J. Žičkar dne 28. avg. ob 3 popoldne v Rajhenburgu v hiši župana in trgovca g. Gustava Unschulda. Volilci, pridite v obilnem številu!

(Duhovne vaje.) Duhovnih vaj v tukajšnji Alojziji cerkvi se vdeležuje v navzočnosti mil. g. kneza in škofa 92 duhovnikov. V petek se bodo vaje s sv. obhajilom končale.

(Na volilnem shodu v Paki) kjer je poročal poslanec J. Žičkar, so se sklenile sledeče resolucije, ki lahko tudi občinam služijo za vzorce njih prošenj:

1. — Na shodu v Paki 21. avgusta 1898. v obilnem številu zbrani volilci obsojajo najstrožje počenjanje onih nemških učiteljev, ki nameravajo pouk v sv. veri popolnoma odstraniti iz ljudskih šol. Mi zahtevamo velikoveč, naj visoka vlada in naši poslanci delajo na to, da se šola zopet pokristjani, to je da vsi ljudski učitelji, ki otroke katoliških starišev, z besedo in z izgledom izreajo njim izročeno mladino v duhu sv. katoliške cerkve.

2. — Ker sinovi slovenskih starišev, kateri obiskujejo visoke šole, ne morejo v nemških mestih mirno svojih študij nadaljevati, temveč imajo prestatati od visokošolcev

drugih narodnosti veliko sitnob in težav, se pozivlje visoka vlada, da vstanovi v središči Slovencev t. j. v Ljubljani slovensko vseučil.

3. — Ker je c. kr. nadsodišče v Gradcu protipostavno zabranilo slovenskim strankam zagovarjati se v svojem materinem jeziku, zahtevajo zbrani volilci, naj visoka vlada in naši poslanci skrbijo, da se ustanovi za vse dežele in pokrajine, koder prebivajo Slovenci, nadsodišče v Ljubljani.

Ker se od raznih c. kr. uradov, posebno od sodnijskih, slovenskim strankam še vedno pošiljajo nemški dopisi, zahtevajo zbrani volilci, naj visoka vlada in naši poslanci skrbijo, da prenehajo vendar enkrat velike krivice, katere se nam godijo v tem obziru.

(Ogenj) je uničil v noči od 17.-18. avgusta klet z izbo pri vinogradu posestnika Franca Aplenca v Imljanski gorci. Gasilci iz Podčetrčka so o pravem času prihiteli, da so druga bližnja poslopja obvarovali. Bodi jim hvala! — Dne 21. nastal je zjutraj ob 6. uri ogenj pri Anzelmu Potočniku po domače Telebcu v Zavodnji ter mu zgorela pristava; druga poslopja so oteli. Sumi se, da so mladiči po neprevidnosti ogenj zatrosili. Posestnik je bil zavarovan.

(Lov na slovenske otroke.) Iz Slatine nam piše prijatelj našega lista. Naš dr. Hoisel po cele dneve brusi podplate za slovensko deco, da bi jih mnogo nalovil za nemško šolo, katero bodo letos zasebno otvorili. Slovenci, delajte, da kolikor mogoče iztrgate otrok iz šulvereinskih krempljev. — Poučujte slov. stariše, da spoznajo svojo slepoto, dokler je čas!

(Naš list) je pozdravil katoliški shod v Pragi s sledečim brzojavom: »Sjezd katolikov češkoslovanskih v Praze. — Da bi Vaše ideje prešinile ves češki narod, iskreno želijo štajarski Slovenci. Živeli katoliško misleči bratje Čehi!« Uredništvo »Slovenskega Gospodarja.«

(Pri Sv. Juriju ob Taboru) so bile oni teden občinske volitve. Izvoljeni so bili večinoma stari odborniki, izvzemši tiste, ki so pri zadnji državnozborni volitvi dali glasove znanemu Ropasu. Županom je bil izvoljen v nedeljo Fr. Hanzlič.

(Pri Sv. Petru pri Radgoni) bode sv. misijon od 25. avgusta do angeljske nedelje. Vodili ga bodo č. gg. oo. lazaristi: Alojzij Pogorelec in Fran Kitak iz Celja ter dr. Alojzij Nastran, profesor bogoslovja iz Gradca.

(V Zrečah) se je prvo zborovanje novoustanovljenega politično-gospodarstvenega društva »Straža« minolo nedeljo izvršilo ne pričakovano sijajno. Dopis priobčimo v prihodnjem listu.

(Marijinoceljsko romanje.) Stroški na železnici za marijinoceljsko romanje znašajo 4600 gl. Vkljub temu se bo tudi nekoliko dobička. Ves ta dobiček pa bo g. Ferd. Ivanuš, kakor vsako leto tako tudi letos, nesebično in velikodušno obrnil v dobrodelne namene. Dobro bi bilo, ako bi se preostala svota ne obrnila samo za potrebe jednega kraja, ampak za splošnokoristne naprave, kakor je n. pr. dijaška kuhinja v Mariboru.

(V Celju) so se pri zadnjih izgredih odlikovali tudi nemški gimnazijci. Jednega so celo zaprli. Pokrovitelj nemškega dijaštva v Celju, Peter Končnik, se gotovo veseli odličnih vspehov svoje vzgojevalne zmožnosti, ka-li?

(Shod slovenskih visokošolcev.) V Ljubljani se je dne 20. in 21. avg. vršil shod slovenskih visokošolcev. Zbralo se je okoli 150 dijakov. Jednoglasno so izrekli zahtevo, da se naj ustanovi v Ljubljani vseučilišče z bogoslovno, pravoslovno in modroslovno fakulteto. Osupnilo pa nas je, da si naši vseučiliščniki želijo, da se od začetka na novem vseučilišču slovenščina naj samo upošteva, in še le pozneje izključno uvede slovenski jezik. V mladih ljudeh bi pričakovali več vroče krvi. To ni odločna zahteva po slovenski univerzi, ampak samo po univerzi v Ljubljani. Ako naši akademiki

ne znajo bolj radikalno nastopati v narodnih rečeh, boljše da bi ne prirejali takih shodov. Sploh se nam zdi, da jim je bila važnejša točka o dijaškem delovanju v počitnicah, kjer so se pa dovolj radikalno izrekli, da ne marajo delovati na verskem in narodnem stališču, ampak na svobodomiselnem in kranjsko-nemčurškem stališču, kakor njih malik dr. Tavčar. Tudi ljubljanski župan, Ivan Hribar, je ob tej priložnosti pokazal zopet enkrat svojo liberalno dušo. Zinil je veliko neumnost: Med nami še je preveč katoličanstva in premalo krščanstva. Mi pa konstatiramo resnico: V Hribarju je še preveč mnogobesednosti, a premalo izobraženosti in premišljenosti. Tudi katoliško misleči dijaki so bili navzoči, a ker so bili v manjšini, so jih svobodomiselnih prevpili. Toda nastopali so tako razumno, da je slovensko ljudstvo lahko ponosno na nje.

(Iz Šmartina pri Slovengradcu) nam pišejo: Cesarska slavnost je bila pri nas dne 18. avgusta veličastna. Na predvečer so po Gradišču, Legnu, Golavabuki in na Brdah goreli kresi in švigale rakete. 18. avg. se je najprej blagoslovila krasna šolska zastava, izvrstno delo šolskih sester v Mariboru. Potem je šla procesija na bližnji Homec, kjer se je blagoslovila tudi jubilejska kapela z lurško Marijo. Č. g. nadžupnik so pridigovali o pomenu slavnosti. Po opravljenih v cerkvi je zunaj na ledini govoril gosp. nadučitelj Šalamun navdušen, domoljuben govor. Šolski otroci so v več nastopih slavili cesarja. Videlo se je, kako naše teptano a blago ljudstvo ljubi svojega cesarja!

(Iz Oplotnice) smo zvedeli, da namerava peščica tamošnjih nemčurjev prirediti prihodnjo nedeljo veselico v korist nemškemu šulferajnu. Ali še pa tudi veste, dragi rojaki, kak namen ima to društvo? V kratkih besedah imate tukaj odgovor: 1. pokončati vse, kar je verskega, krščanskega; 2. izrediti Slovence z njih domovine ter vkončati sploh vse kar je slovenskega, da bi tem ložej pripravili pot Prusom do obal jadranskega marja. Glejte, temu društvu v korist nameravajo prirediti Oplotničani svojo veselico. Pa ne dovolj, da si sami prizadevajo doseči ta namen, ampak pričakujejo tudi od Vas, vrlih slovenskih kmetov, da bi jih podpirali pri tem početju! Ali ni to največja nesramnost od njih?! Gotovo jih je za to navdušil njih »odrešenik«, prusaško misleči in za to delujoči poslanec Wolf, katerega so hodili v nedeljo, dne 14. avgusta poslušat v Konjice. Dragi rojaki! Kdor izmed Vas ima še količkaj verskega čuta, ljubezni do svojih, do ljube domovine, do mile Avstrije in preblagega svitlega cesarja, gotovo ne bode nosil svojih težko prisluženih krajcarjev v tak ostuden namen, prepričan, da s tem koplje grob sebi in svojim!

(Šmarje pri Jelšah.) Od 13. do 16. avgusta smo obhajali v tukajšnjih romarskih cerkvah Matere Božje in sv. Roka izvanredne slovesnosti. Iz daljnjih krajev ogrskih, prekmurskih, ptujskih, hrvaških in kranjskih so prihajale dolge vrste pobožnih romarjev, katere so sprejemali domači gospodje duhovniki. Shodne govore sta imela č. oo. lacarista J. Ferjančič in J. Pogorelec, katera so velečastiti gospod dekan k tej slovesnosti povabili. Kakor se trdi, je bilo ena tretinja romarjev več nego druga leta. — Dne 21. avgusta je umrl nagle smrti tukajšnji župan g. Frančišek Adrinek. Pogreba se je udeležilo mnogo odličnega občinstva. Da je bil rajni obče spoštovan mož, kazali so mnogi venci, katere so mu žalujoči ostali položili na grob. Lahka mu bodi zemljica!

(Odlikovanje.) Iz Doline nam piše prijatelj: V sredo 17. avg. je prinesel celjski glavar grof Attems našemu preč. g. kanoniku Karolu Gajšekcu od svitlega cesarja jim podeljeni zaslužni križec s krono. Ob pol 10. je bila šolarska sv. maša in potem se vršila slovesnost v lepo okinčani šoli pred šolarji in številno zbrano topliško gospodo. Gospod grof je najprej v nemškem (!) jeziku pov-

darjal zasluge slavljenca ter po slovenski za- bičeval otrokom spoštovanje do duhovske oblasti. Gosp. kanonik so se v kratkih, jed- natih besedah zahvalili za odlikovanje ter prosili, da se izraz njegove vdanosti naznani svitlemu vladarju. Otroci so nato zapeli ce- sarsko pesem.

(Za slovensko vseučilišče v Ljubljani) je prosilo vseh šest občin fare Sv. Trojice v Halozah. Slava! Posnemajte jih, zavedne slovenske občine!

(Slovenograški nemčurji) so vsi potrti vsled smrti Bismarkove. Pri Lobeji se je nedavno zbralo nekaj možiceljnov; tudi poslanca Wolffahrt in Lenko sta prišla; Tomšek jim je ves pobit razložil velike za- sluge Bismarkove za Nemčijo (!), Heinrich iz staronemske rodovine Potočnikov ga je slavil kot velikega Nemca. Na to so na tla pometali in razbili pivove čaše, in komedija je bila končana, in Slovengradec je rešen.

(Kaj je s Pistorjevimi hrastom?) Pistor je res vsadil 18. avgusta hrast, ne na slovenskem, ampak na nemškem prostoru in sicer brez dovoljenja posestnikov. Toda nikar ne mislite, da je Pistor dosegel svoj namen! Ni ga dosegel. Kako to? Ker mu je bil hrast še 18. avgusta uničen. Pošten Neme- sam mu je podrl hrast in sicer pri belem dnevu, na mesto njega pa postavil cesarsko zastavo. Tako je bilo prav! V slovenskem Šentilju nočemo Pistorjevih hrastov, pač pa cesarsko zastavo. To bomo Slovenci razvijali tudi v prihodnje kakor smo do zdaj ter na- vdušeni klicali: »Bog obvari, Bog ohrani nam cesarja!« Pistor pa, če mu ni to prav, naj gre na Prusko hrastov saditi. A v Šentilju hočemo biti cesarju zvesti Slovenci, ki nikdar in nikoli ne bomo pustili, da bi bili podlaga ptujčevi (Pistorjevi) peti; kajti le kdor zani- čuje se sam, podlaga je ptujčevi (Pistorjevi) peti. Živeli navdušeni, odločni šentiljski Slovenci!

(Zadušili) se je v zibelki pretekli teden četrt leta star otrok vrlega kozjanskega na- rodnjaka Janeza Baha. Mati ga okoplje, povije, dene spat ter odide na njivo. Vrnivši se domu najde otroka mrtvega. Ne more se razlagati, kako se je dete zadušilo.

(Kozjanski Germani) so vedno predrznejši. Sedaj so že prispeli do stopinje vohunstva in ovaduštva. Glavno ulogo igrata knjigovodja in notar, pomaga jima pa znani geometer iz Brežic sedaj tu bivajoč. Fej jih bodi! V enem prihodnjih listov prijavimo nekaj prav zanimivih podrobnosti o teh slavnih junakih.

(Županski shod.) Da so slovenski župani v Ljubljani sklenili odposlati do ce- sarja udanostno izjavo in prošnjo za slo- vensko vseučilišče, o tem smo že zadnjič poročali. A tudi še druga važna zadeva se je razpravljala na županskem shodu. Župani so namreč tudi sklenili odposlati do mini- sterskega predsednika in pravosodnega mi- nistra spomenico o živi želji slovenskega naroda, da se mu ustanovi slovensko nad- sodišče v beli Ljubljani. To spomenico je utemeljeval naš deželni poslanec in soštanjski župan J. Vošnjak. Njegove besede so bile ostre, a resnične. Rekel je, v Gradcu je na- rodna zagrizenost od dne do dne večja. Sod- niki v Gradcu si ne upajo kazati se pravične napram Slovencem, da jih nemške tolpe ne napadejo in opsujejo kot izdajice. Celo biv- šega ministra Gleispacha morajo čuvati orožniki. Uradnikom slovenskega rodu se dajejo pri prošnjah neugodna spričevala, nemškim pa izvrstna. Zato imajo Nemci povsod prednost. Ne preostaja nam nič dru- gega, nego proč moramo priti od sovražnega nam nemškega naroda. Na predlog kanalskega župana Zega, da se naj slovenski župani združijo v posebni zavezi, izvolil se je pri- pravljalni odbor, ki naj izdela pravila za zavezo županov. Nato se je ljubljanski župan, Ivan Hribar, poslovil od svojih tovarišev ter zaključil pomenljivo zborovanje.

(Gornjegrajski Germani) ki skilijo tje v blaženi pruski rajh, so popevali

dne 15. t. m. zvečer v prostorih gornjegraj- skega oskrbnika »Die Wacht am Rhein.« Ker so imeli ti navdušeni gambrinovi sinovi odprta okna, nas je ta izdajalski čin tem bolj presenetil, ker so ravno nekaj dni poprej tiste prostore obiskali prevzvišeni ljubljanski knez in škof.

(Povodom odkritja jubilej- skega spomenika cesarjevega) v Gornjemgradu, je poslal preblagi rodoljub g. Anton Svetina, pliberski notar in naš po- prejšnji župan precejšno svoto. Bodi mu tem potom izrečena prisrčna zahvala!

(V Vitanju) se je obhajala 17. t. m. na šulferajnski šoli šolska slavnost. Adjunkt Mettelet iz Celja je igral pri izzivalno-nemški slavnosti prvo ulogo. Posebno je neki ugajal njegov avtomat za klobase. Glejte, glejte, gos- pod adjunkt se vendar na nekaj razume, če tudi samo na klobasne avtomate. V prosep!

(Nemški advokati) spodnještajarski se bojijo, da bi si njih slovenski tovariši ustanovili svojo zbornico, zato so poslali na justično ministerstvo protipeticijo.

(Knjigo »v Marijinem Celju«) od č. g. profesorja dr. Ant. Medveda je preč. kn. šk. lav. ordinarijat »prav rad in s po- hvalo« odobril odlokom od 15. avgusta t. l. št. 2938. Knjižico, katere se je že mnogo iz- tisoval razpečalo, najtopleje priporočamo.

(Duhovniške spremenbe.) Č. g. A. Kovačič v Šmartin pri Vurberku, Fr. Kakuška v Dobovo, Jož. Janžekovič v Št. Peter pri Radgoni. Č. g. novomašniki: Mart. Agrež v Sv. Vid pri Planino, Jan. Ivanc v Luče, Jan. Jurko v Slivnico pri Celju, Jož. Poplatnik v Malonedeljo, Greg. Potokar v Doberno (duh. pom.), G. Ferme v Ljubno, Ant. Kocbek v Št. Ropert v Slov. gor.

Cesarske slavnosti.

(Udanostna izjava.) Na shodu v Paki se je sklenilo: Volilci zbrani dne 21. avgusta 1898 na shodu v Paki pri Vitanju iz političnih občin: Vitanje, Ljubnica, Skomre, Paka, Dolič, Brezen pooblaščajo svojega drž. poslanca g. J. Žičkarja, naj primernim potom javlja sledeče: »Na volilskem shodu v Paki pri Vitanju zbrani volilci izražajo povodom jubileja Njegovega Veličanstva čutstva pri- srčne hvaležnosti, globokega spoštovanja in neomahljive zvestobe in udanosti nasproti po- svečeni osebi Njegovega Veličanstva presvit- lega cesarja Franc Jožefa I. ter prosijo: vse- mogočni Bog naj nam presvitlega cesarja Franca Jožefa I. ohrani še mnogo mnogo let v krepkem zdravju na blagor Avstrije in vseh njenih narodov! — Tudi sv. Očetu se je poslala udanostna izjava ter čestitka k Njegovi 60-letnici.

(Iz Ljubnega) nam pišejo: Veličastno smo obhajali cesarjev rojstni dan. Na pred- večer so bila vsa stanovanja razsvitljena. Veterani, spremljani od lučke godbe, naredili so bakljado. Na slavnostni dan je bila po dokončani sv. maši ljudska veselica na »for- štu«. Navdušenje je bilo veliko. Govorila sta tudi č. g. župnik J. Dekort in g. nadučitelj, učenci in učenke pa so pridno deklamovali. Osivel starček, vojak iz leta 1848, Kočevar po imenu, nam je pripovedoval zanimive spomine iz vojskinskih časov.

(Iz Hrastnika) nam pišejo: Že na predvečer cesarjevega rojstnega dne je bilo pri nas vse na nogah, da pokaže udanost in zvestobo svojemu vladarju. Požarna bramba in rudarska godba naredili sta bakljado. Vse hiše, tudi najbornejših delavcev, so bile raz- svetljene. Posebno krasno je bila razsvetljena vila gospé de Seppi in njenega brata viteza Gossletta. Omenjena dva sta tudi ob tej priliki pokazala svoje usmiljeno srce do ubo- gih in delavcev. Hvala jima!

(Iz Št. Ožbalta v dravski dolini) se nam poroča: Dne 7. t. m. je bil pri nas velik shod za nemške romarje. Propoved in slov. sv. mašo so prevzeli mil. gosp. J. Flek, prošt ptujski. V svoji propovedi so omenili za našo krajevno zgodovino vrlo zanimiv

dogodek. Na dan 10. sept. 1856 se je mimo naše cerkve peljal presvitli cesar, Franc Jožef. Zraven njega v vozu je sedel šentožbalski župnik, Mihael Peserl. Ko se peljata proti cerkvi, opozori župnik vladarja na cerkvico ter mu pravi: »Visokost, ali ničesar ne vi- dite?« »Ne«, odgovori cesar. Župnik: »Cer- kvica nima stolpa«. Cesar: »Seveda, če ga nima, ga pač ne morem videti!« Cesar ni pozabil na ta dvogovor. Čez par let je do- bila prijazna cerkva že svoj zvonik, sezi- dati ga je dal presvitli cesar sam na svoje stroške.

(Iz Podčetrtrka) nam pišejo: Cesarjev rojstni dan so gasilci v Podčetrtrku slovesno obhajali. Že na predvečer so s premnogimi lučicami in bakljami z donečo godbo kora- kali od občinske pisarne skozi trg na bližnji hribček, kjer so godci zaigrali lepo cesarsko pesem. Med vsem tem pokali so topiči. Drugi dan je bila slovesna sv. maša, po sv. maši pa veselica učencev v domači ljudski šoli z godbo na slavo cesarjeve petdesetletnice. — Zastave so vihrale po vsem trgu celi dan.

(Od Sv. Marjete niže Ptujja) smo dobili jako obširen dopis o cesarski slav- nosti, ki se je tam obhajala dne 21. avg. Žal, da zanimivega poročila ne moremo priob- čiti, ker je nam došlo prepozno. Povzamemo pa iz dopisa naslednje. Prvi del slavnosti se je vršil pred cerkvijo. Vsem šolskim otrokom so se razdelile slavnostne svetinje, darilo č. g. A. Šute. Potem je bil v cerkvi »Te Deum«. Nato je pred cerkvijo govoril pozdrav načel- nik krajnega šolskega sveta, slavnostni govor g. učitelj Pulko. Potem se je začel drugi del slavnosti, ljudska veselica v župnijskem gaju. Ta veselica je imela docela veliko mestni značaj. Kajti tukaj si našel muzej, panoramo, šaljivo pošto, buffet itd. Dopisnik nam za- trjuje, da je veselica bila imenitna in častna za Št. Marjeto, kar mu iz srca radi verja- memo.

(Iz Tinja) se nam poroča: Slovesnost v častni spomin jubileja 50letne vlade Njih velič. presv. cesarja priredili so v nedeljo 21. avgusta tinjski dosluženi vojaki in šolarji. Vdeležilo se je te lepe slavnosti nad tisoč ljudi ne samo iz domače temveč tudi iz sosednih župnij.

(Iz Gornjegagrada.) V Gornjem- gradu smo obhajali 21. t. m. prav slovesno 50letnico presv. cesarja. Ves trg je bil poln zastav in vencev. Bila je ta dan ob 10. uri slovesna sv. maša. Po službi božji pa se je odkril v tržkem drevoredu doprsni kip ce- sarjev. Potem, ko je g. župan navdušeno pozdravil mnogoštevilne navzoče, je preč. g. dekan v prelepem slavnostnem govoru slavil milega vladarja in skrbnega deželnega očeta.

(Iz Brežic) nam pišejo: 21. t. m. smo obhajali s šolsko mladino cesarsko slavnost. Na slavnostnem prostoru pogrešali smo slo- venske trobojnice. Šolarja sta prav izvrstno deklamovali dvogovor: »Vdarimo jo na Dunaj.« Peli so dečki prav lepo. Tudi telovadili so šolarji čisto po vojaški. Vsa mladina je bila pogoščena gostoljubno od brežkih slovenskih dam. Da se je slavnost v obče mogla pri- praviti, zahvaliti moramo v prvi vrsti brežko posojilnico, ki je 40 gl. darovala za šolske otroke. — Po šolski veselici ki je trajala do sedmih zvečer, je bil v »Narodnem domu« veliki slavnostni koncert. Obisk je bil sijajen, posebno iz Hrvaškega. Koncerta so se ude- ležili tudi častniki 8. t. polka iz Gorice. Pri koncertu je sodelovala konservatoristinja iz Zagreba gđ. Jamnicky. Slavnostni govor je govoril č. gsp. Čizek, predsednik »Čitalnice.« Gsp. Guido Srebre ml. je igral na gosli ro- manco od Beethovna. Moški zbor je kakor vselej častno rešili svojo nalogo.

Društvene.

(Za dijaško kuhinjo) se je nabralo na primiciji č. g. R. Škrbsa med gosti 30 kron. Polovico dobi družba sv. Cirila in Metoda. Vredno posnemanja!

(Slovensko katoliško poli- tično društvo za celjsko okolico)

privedi v nedeljo dne 28. avg. o pol 4. uri popoldne pri g. J. Štiglicu svoje zborovanje. Dnevni red: 1. Gosp. dr. Karlovšek: o domačem »mirovnem sodišču«. 2. O vinoreji in sadjereji. 3. J. M. K.: Kaj nam je treba? Ker bodo stvari zelo zanimive in važne, udeležite se v obilnem številu udje in drugi.

(Kmetijsko bralno društvo v Framu) vabi najljubše k slovesnosti, kojoj priredi v proslavo petdesetletnice Nj. Veličanstva cesarja Franja Josipa I. nedeljo 28. avg. ob 4. uri popoldne na vrtu g. M. Turnerja. Slavnostni govor je prevzel iz naklonjenosti vlč. g. pr. dr. Medved. Igra se tudi gledališka igra »Napoleonov samovar«. Mili sosedje in domačini, vdeležite se mnogobrojno. Odbor.

(Ljutomerski kolesarji »Ptiči seliči«) prirede v četrtek dne 8. septembra točno ob 3. uri popoldne l. cestno dirko na cesti Ljutomer, Sv. Križ, Stara vas, Vržeje, Cven, na kojoj se p. n. društvo, p. n. kolesarji in kolesarice ter prijatelji in prijateljice kolesarskega sporta vabijo. Natančnejši vsopred prihodnjic.

(Vabilo na cesarsko slavnost) katero priredi v nedeljo dne 28. avg. kmetijsko bralno društvo v Krčevini pri Ptuiju v proslavo 50letnice vladanja našega cesarja Franca Jožefa I. v prostorih gostilničarja Bl. Vindiša ob 4. uri popoldne. Najprej ima društvo svoj letni redni občni zbor, na to se vrši slavnost, na katere vsopred so deklaracije, slavnostni govor, petje društvenega pevskega zbora. Potem je prosta zabava. Slavnost se vrši pri vsakem vremenu.

(Trbovlje.) Dne 28. avg. popoldan ob 3. uri ima katoliško delavsko društvo svoje mesečno zborovanje v gostilni gosp. Antona Volavška. Vse ude uljudno vabi predsedništvo.

(Šolska tombola v Noršincih) se bo vršila v nedeljo 4. sept. popoldne v Vau-potičevi gostilni v dobrodelne namene ljutomerske Franc Jožefove šole.

(Zahvala.) Vsem dobrotnikom in dobrotnicam v Ljutomeru, ki so s svojimi darovi in z obilnim obiskom omogočili, da se je 15. avgusta tombola v korist gasilnemu društvu v Pristavi tako sijajno mogla vršiti, izreka v imenu gasilnega društva v Pristavi pri Ljutomeru iskreno zahvalo Franc Fras, t. č. načelnik.

(Slovensko obrtno društvo v Celju) priredi v nedeljo dne 28. avgusta ob 3. uri popoldne pri Sv. Križu nad Mariborom v gostilni pri Kočevarju zborovanje, pri katerem bode g. Dragotin Hribar iz Celja govoril o naših gospodarskih razmerah, g. dr. Radoslav Pipuš iz Maribora po o potrebi boljše ceste, ki bi vezala Dravsko in gornjo Pesniško dolino čez Kozjak, ter o sredstvih, kako si dobiti to cesto. K obilni udeležbi vabi odbor.

(Katoliško politično društvo za kozjanski okraj) priredi dne 4. sept. v Podčetrtku svoje zborovanje z različnimi govori. Natančnejši vsopred objavimo prihodnjic, vendar že danes opozarjamo vse rodoljube na ta velevažen shod; saj je znana žalostna resnica, kako malo je najti narodne zavesti v Podčetrtku, kjer gospoduje tujecferboltar kot župan. Posebno še prosimo župane bližnje okolice naj vplivajo na občane, da se shoda udeležé v ogromnem številu. Odbor.

(Slovensko pevsko društvo) »Vranska Vila« bo razvila in blagoslovila dne 8. septembra v proslavo 50letnega cesarskega jubileja svojo društveno zastavo. To še sicer mlado društvo šteje do 60 izvršujočih članov, ki se jako trudijo in vadijo

in vadijo v petju. Po pripravah sodeč, bode to jako lepa jubilejna slavnost dične savinjske doline in odbor se čez vse trudi pripraviti došlim gostom pravo, neskaljeno domačo zabavo. Naj postane 8. september za dično dolino dan, kakoršnega ta čili narod zasluži in kakoršnega že dolgo ni bilo.

Listnica uredništva in upravnitva. G. dopisniku z Murskega polja (Zagovor): Ljudske šole so ustvarjene, da se mladina v njih vzgojuje in izobražuje, ne pa da se ukvarja z nemščino. Zato tudi ne moremo objaviti Vašega dopisa, v katerem zagovarjate svojega tovariša, ki vbija svojim učencem v 7. in 8. šolskem letu nemščino v glavo, namesto da bi njim podajal v zadnjih šolskih letih, ko so otroci duševno najbolj razviti, najtežnjo ljudsko šolsko hrano. Glejte, mi imamo vzvišenejši misli o ljudski šoli kot Vi. Vaši nazori se imenujejo po liberalnem besednjaku reakcionarni, po nacionalnem pa nemčurski. Da ste nam zdravi! — Mnogim dopisnikom morali smo pristriči in okrajšati dopise ter jih tako pristriženi postaviti med razne stvari. Naj nam tega ne zamerijo. Takrat nam je zmanjkalo namreč že zgodaj prostora za dopise in zato smo morali doposlane reči spraviti med razne stvari, ako smo jih sploh hoteli že takrat priobčiti. Kar pa takrat ni v listu ne prikrajšano in ne v celoti, pride prihodnjokrat. Torej takrat brez zamere! Delujte še nadalje tako intezivno za prosep listu. Bog Vas nam ohrani. Ves Vaš urednikovič. — Naročnike »Slov. Gosp.« opozarjamo, da brž ko brž poravnajo naročnino, kar so je na dolgu za lani ali letos, sicer se jim bo list ustavil. List more le tedaj izhajati tako ceno, ako so vsi naročniki tudi vestni plačniki.

Loterijne številke.

Gradec 20. avgusta 1898: 22, 15, 50, 26, 10
Dunaj 68, 63, 22, 67 55

Svilnati damasti meter po 75 kr.

do 14 gld. 65 kr. — kakor tudi črna, bela in barvana Hennebergova svila meter po 45 kr. do 14 gld. 65 kr. — najnovosejših tkaninah, barvah in vzorcih. Zasebnikom poštnine in carine prosto na dom. — Vzorci obratno.

G. Hennebergove tovarne za svilo (c. in kr. dvorni zalagatelj) v Zürichu.

Razpis učiteljske službe.

Na slovenski dvorazrednici pri Sv. Duhu na Ostrém vrhu se razpisuje podučiteljska služba po II. plač. razredu, s prostim stanovanjem, potrebno hišno opravilo in kurjavo.

Prosilci in prosilke naj vložijo svoje redno opremljene prošnje neposredno pri podpisanim krajnem šolskem svetu vsaj do 20. septembra t. l.

Krajni šolski svet Sv. Duh na O. V. pošta Luče-Leutschach, 21. avg. 1898.

Naznanilo obrti.

Stavbeni in lepovinarški (galanterijski) klepar

Karol Ronicke

v Leitersbergu št. 327 (prej Kajbič) v Mariboru,

se priporoča za stavbena dela, strešne žlebove, okna itd., kakor tudi za vsa popravila, ki spadajo v njegovo stroko po najnižjih cenah.

P. n. čast. župnijskim uradom se priporočam za pokrivanja, popravila in barvanja stolpov. Izdelujem prav dobre škropivnice po 8 gld. in više in popraviljam stare ceno in dobro.

Z odličnim spoštovanjem

Karol Ronicke,

v Leitersbergu, št. 327 pri Mariboru.

Za kuharico ali gospodinjjo

se priporoča oseba, ki zna kuhati za vsako mizo ter razume vsako delo pri gospodi in gospodarstvu. Več pove upravn. »Slov. Gosp.« 4-4

Urarsko orodje,

dobro ohranjeno, skoro novo, prodá vsled urarjeve smrti Neža Mlakar, v Rajhenburgu št. 62. 2-2

Novo zidana hiša

s štirimi stanovanji, s prizidnim poslopjem in vodnjakom v novih Mejnih ulicah (Grenzgasse) v Mariboru z mesečno najemnino 22 gld. se prodá za 3600 gld. Več pove upravnitvo lista. 3-3

Uljudnej pozornosti 14-25

posebno priporočeno!

V vsakem poštno-oddajnem okraju, v vsakej fari in po potrebi in želji tudi v vsakej občini, nastavi se razumna, delavna in zanesljiva oseba kot **zaupni mož in posredovalec** z ozira-vrednim postranskim zaslužkom, ki se vedno množi in mnoga leta traja, od nekega, čez trideset let obstoječega domačega denarnega podjetja, priznane zanesljivosti in prve vrste. Pismene ponudbe pod 20.298, Gradec, poste restante.

Svoji k svojim!

Anton P. Kolenc,

trgovec v Celju

v »Narodnem domu«

in »pri kroni«.

Priporoča čast. duhovščini in slav. občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnega

špecerijskega blaga

po jako niskih cenah, kakor tudi vino, na debelo in drobno.

Kupujem vsake vrste deželnih pridelkov, kakor: oves, pšenico, rž, ječmen, ajdo, proso, suho bučno seme, orehe, konoplje, laneno seme, detelno seme, krompir na cele vagone, sploh vse deželne pridelke po najvišjih cenah. Vzajem tudi še fižol vsake vrste in vsako množino, kakor tudi jajca in kuretnino.

Z velespoštovanjem 26-52

Anton P. Kolenc.

Žganjarija

R. Wieser-ja v Hočah pri Mariboru.

Največa žganjarska zaloga na Štajarskem po čuda niskih cenah. Zdravilski konjak za bolestinike in okrevalce kemično razložen in spoznan za čisto vinsko prekapnino. 128

Šoštanj, meseca avgusta 1898.

P. n.

Dovoljujem si uljudno naznaniti, da sem meseca avgusta t. l. odprl svojo **odvetniško pisarno v Šoštanji**, ter da sedaj ondi uradujem.

Z velespoštovanjem

Dr. Fran Mayer.

Vožnje karte
in
tovorni listi

Ameriko.

Kralj. belgijski poštni parnik

Red Star Linie iz Antwerpna naravnost v
Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijovana od visoke c. kr. avstrijske vlade. Pojasnila daje radovoljno

koncesijovana potovalna pisarna 7

E. Schmarda

v Ljubljani, Marije Terezije cesta št. 4, (pritličje n. l.)